

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: F. S., bytem L., zastoupeného: JUDr. Ladislav Kolačkovský, advokát, se sídlem Panská 6, 110 00 Praha 1, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 30.4.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 2.3.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 30.4.2015 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 2.3.2015 č.j. X, jelikož s ním nesouhlasí, neboť jej považuje za nezákonné, protože dle něho zdravotní stav, který popsal, byl chybně posouzen, když se jedná o funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny – zlomenina patní kosti vlevo následkem pracovního úrazu z roku 2009, neboť posuzující lékaři OSSZ a ČSSZ zaměnili příčinu a následek zdravotního stavu žalobce, přičemž tento jejich přístup je zjevně vadný, jelikož posudkově významné zlepšení zdravotního stavu nenastalo a nedošlo ani ke stabilizaci zdravotního stavu, který se po uplynutí téměř 5 let od úrazu naopak zhoršuje, přesto mu žalovaná odejmula invalidní důchod, což je zcela v rozporu s legitimním očekáváním žalobce. Poukázáno bylo také, že se žalovaná nevypořádala s jeho námitkou ohledně skutečnosti trvalého poklesu výdělku, ale též výdělečné schopnosti žalobce po úraze, k jehož narovnání v žádném případě nedošlo. Žalobce požadoval provedení komplexního zdravotního vyšetření s výchozí premisou, že příčinou současných obtíží je funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny a závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 2.3.2015 a vrácení

věci žalované, rovněž požadoval náhradu nákladů řízení bez specifikace. (*K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.*)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 2.3.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 13.11.2014, jímž mu byl ode dne 18.12.2014 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 4.11.2014 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 2.3.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 19.2.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 11) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobci byla přiznána horní hranice 20% a na rozdíl od lékaře OSSZ s ohledem na náročnost povolání byla tato hodnota dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10%, takže celkově činí 30%, nikoli potřebných minimálně 35%, proto nebylo námitkám vyhověno.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 4.11.2014 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 19.2.2015 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kdy rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 11) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, jež ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna lékařem OSSZ, ale lékařem ČSSZ byla míra poklesu zvýšena o 10% dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky (vzhledem k jeho k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace) na celkových 30%; datum zániku invalidity stanoveno shodně 4.11.2014 – dnem jednání OSSZ.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 4.6.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu na výsledku dokazování. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 2.3.2015 bylo zástupci žalobce doručeno dne 3.3.2015.*

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 12.8.2015 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce se svým zástupcem za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o

35%, když komise hodnotila zdravotní postižení žalobce naprosto shodně s lékařem ČSSZ dle kapitoly XV, oddílu B, položce 11) přílohy vyhlášky, na horní hranici 20% s přihlédnutím k dalším zdravotním postižením, zejména statiky kolenních kloubů lehčího až středního stupně, statiky a dynamiky bederní páteře lehčího stupně a vzhledem k tomu, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má vliv na schopnost pokračovat v předchozí výděleční činnosti byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 citované vyhlášky a k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10%, celkem míra poklesu činí 30%; nebyl důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Dále komise uvedla, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce, bylo posudkové zhodnocení OSSZ Plzeň-město a námitkového řízení správné přiřazením zdravotního postižení dle kapitoly XV, oddílu B, položce 11) přílohy vyhlášky a byl důvod pro oduznání invalidity prvního stupně, neboť z doložených lékařských nálezů a z vyšetření odborným ortopedem při jednání komise vyplývá, že se vždy jednalo o omezení pohybu v levém hlezenném kloubu a proto je přiřazení zdravotního postižení dle kapitoly XV, oddílu B, položce 11) přílohy vyhlášky správné. Přiřazení zdravotního postižení dle kapitoly XV, odd. B, položky 13 b) přílohy vyhlášky v předchozích posudkových řízeních ve věci invalidity nebylo správně, neboť nešlo prokázat, že se jedná o funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, bérce a stehna, jelikož se jednalo o omezení pohybu v levém hlezenném kloubu, jak podrobně uvedeno v jednotlivých písmenech a-c) kapitoly XV, odd. B, položky 13, tudíž v těchto předchozích řízeních ve věci invalidity se jednalo o posudkový omyl, což byl důvod zániku invalidity prvního stupně. Dle komise žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou zátěží, s manipulací těžkými břemeny, delší stáním a delší chůzí, práce v dřepu; je schopen zaměstnání s využitím dosažené kvalifikace s dodržением uvedených omezení. (*Posudek byl doručen žalobci i žalované.*)

V podání doručeném zdejšímu soudu dne 21.9.2015 žalobce sdělil, že trvá na rozhodnutí soudu i bez účasti jeho i jeho zástupce.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 1.10.2015 se žalobce ani jeho zástupce nezúčastnili a *zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, když žalobce neprokázal, že by byl nadále invalidní v prvním stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který mu byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být ponechána invalidita prvního stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů a ty jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 2.3.2015*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 2.3.2015 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 12.8.2015 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2014, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně, pouze výše míry poklesu stanovená lékařem OSSZ činila 20%, kdežto lékařem ČSSZ i PK MPSV došlo ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky na celkových 30% vzhledem k tomu, že jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má vliv na schopnost pokračovat v předchozí výděleční činnosti. Žalobce neprokázal, že je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, který soud považuje za úplný a přesvědčivý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické

dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz, žalobce není nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož jeho míra poklesu pracovní schopnosti činí 30%, nikoli nezbytných minimálně 35%; vysvětlen byl i důvod změny posouzení zdravotního postižení, neboť v předchozích řízení ohledně invalidity šlo o posudkový omyl, když nešlo prokázat, že se u žalobce jednalo o funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, bérce a stehna, jak je podrobně uvedeno v jednotlivých písmenech a-c) kapitoly XV., odd. B, položky 13 přílohy vyhlášky, když u žalobce se jednalo vždy o omezení pohybu v levém hlezenném kloubu jako stavu po zlomenině patní kosti levé dolní končetiny. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že správné přiřazení zdravotního postižení je dle kapitoly XV., oddílu B, položky 11) přílohy vyhlášky (30% míry poklesu), což bylo důvodem k odůvodnění invalidity prvního stupně. Žalobce však má kdykoli možnost podat novou žádost o invalidní důchod s ohledem na aktuální zdravotní stav.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 2.3.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečně i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 18.12.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 1. října 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně